

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/520/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614214192
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6614214192.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04, Bratislava, IČO: 47 233 516, proti žalovaným 1/ K. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, XXX XX N. a 2/ E. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom N. XX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaných občianskeho združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava - Staré mesto, IČO: 42 362 962, právne zastúpeného JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Dobrovičova 13, 811 09, Bratislava, o zaplatenie 861,49 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č.k. 9C/145/2015 - 69 zo dňa 12. 06. 2015, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol o povinnosti žalobcu nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných 1/ a 2/ trovy konania vo výške 119,68 Eur (štvrtý výrok), **p o t v r d z u j e .**

Žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

Žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných 1/ a 2/ trovy odvolacieho konania, predstavujúce trovy jeho právneho zastúpenia vo výške 34,11 Eur, na účet eventuálne k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom Dobrovičova 13, 811 09, Bratislava, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

Okresný súd Lučenec (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 12. 06. 2015 rozhodol, že pripúšťa, aby do konania na strane žalovaných 1/ a 2/ vstúpil vedľajší účastník občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave (prvý výrok,) žalobu žalobcu proti žalovaným 1/ a 2/ zamietol (druhý výrok), žalovaným 1/ a 2/ náhradu trov konania nepriznal (tretí výrok) a ďalej rozhodol, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných 1/a 2/ trovy konania vo výške 119,68 Eur, na účet právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. O náhrade trov konania rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. na základe zásady úspechu. Žalovaní mali vo veci plni úspech, v spojení s konaním si však náhradu trov konania neuplatnili, pretože im žiadne trovy spojené s konaním ani nevznikli, preto potom rozhodol tak, že im náhradu trov konania nepriznáva. Vedľajší účastník na strane žalovaných má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého stojí, ktorý mal v tomto konaní vo veci plný úspech. V spojení s konaním si uplatnil náhradu trov konania, ktoré mu vznikli s právnym zastúpením advokátom, a to vo výške 119,68 Eur (dva úkony právnej služby po 51,45 Eur - prevzatie a príprava zastúpenia a vyjadrenie vo veci samej a 2x režijný paušál po 8,39 Eur). Tieto trovy považoval za účelne vynaložené na bránenie práv žalovaných vyčíslené v súlade s príslušnou vyhláškou.

Proti uvedenému rozsudku, konkrétne do výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, podal žalobca prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že v danom prípade nie je možné aplikovať zásadu úspechu v tomto konaní pri rozhodovaní o náhrade trov na vedľajšieho účastníka, pretože ten vo veci samej úspech alebo neúspech nemal. Postavenie vedľajšieho účastníka sa rozhodnutím vo veci samej logicky nezmenilo, a preto je aplikácia ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v tomto prípade vylúčená. Ďalej uviedol, že z napadnutého rozhodnutia nevyplýva spôsob, akým súd vyhodnotil kritérium účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Trovy právneho zastúpenia by pritom mali predstavovať náhradu odmeny za právnu pomoc pri predložení podania, ktoré je šablónovitým opakovaním podaní predkladaných vo veľkom množstve prípadov. Vedľajší účastník na strane žalovaných sa pritom deklaruje ako subjekt na ochranu spotrebiteľa a práve vďaka tomu mu právna úprava priznáva osobitné postavenie spomedzi subjektov rovnakej právnej formy. Ak zákonodarca priznal nejakému subjektu určité osobitné postavenie aj vo vzťahu k súdnemu konaniu, potom vychádzal z logického predpokladu, že tento subjekt bude odborne, personálne a materiálne pripravený na vykonávanie svojej činnosti. V opačnom prípade by bolo minimálne nelogické, keby sa osobitné postavenie priznávalo subjektu, ktorý nie je schopný a spôsobilý realizovať svoju činnosť. Predložené podanie vedľajšieho účastníka je zhodné s tými, ktoré predkladá v iných veciach. Poukázal ďalej na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo 5/2013 a na to, že združenie namiesto toho, aby zastupovalo spotrebiteľa prostredníctvom odborne vyškolených zamestnancov a členov, vstupuje do konania vždy už zastúpené právnym zástupcom, a to pravidelne vo všetkých konaniach a bez výnimky. V zmysle uvedeného potom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka nie sú účelné, uplatňujú sa v rozpore so zákonom, a preto priznanie ich náhrady nemá legitimitu a oporu v zákone. V opačnom prípade ide o zneužívanie zákona, pretože už samotné združenie je zamerané na vykonávanie svojej činnosti. Ďalej poukázal na ďalšie súvisiace rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6MCdo/9/2013 a označil rozhodnutie prvostupňového súdu v časti priznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi za nedôvodné a nezákonné, a preto žiadal v tejto časti rozhodnutie zmeniť tak, že vedľajšiemu účastníkovi sa náhrada trov právneho zastúpenia nepriznáva.

K odvolaniu žalobcu sa prostredníctvom právneho zástupcu vyjadril vedľajší účastník na strane žalovaných 1/ a 2/. Uviedol dôvody, pre ktoré mu podľa jeho názoru patrí náhrada trov konania a poukázal aj na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a viaceré rozhodnutia krajských súdov, podľa ktorých môže byť vedľajší účastník v konaní zastúpený advokátom ako splnomocneným zástupcom. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania (trov právneho zastúpenia), ktorých výšku presne špecifikoval.

Žalovaní 1/ a 2/ sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

V dôsledku odvolania krajský súd ako súd odvolací (§10 ods. 1 O. s. p.), vec preskúmal v medziach daných ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 214 ods. 2 O. s. p. a napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia podľa § 219 ods. 1,2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), konkrétne zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 28. 10. 2009 žalobca ako veriteľ, žalovaný 1/ ako dlžník a žalovaná 2/ ako spoludlžník. Oznámením doručeným okresnému súdu dňa 22. 09. 2014 oznámil svoj vstup do konania na strane žalovaných vedľajší účastník občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či uvedené občianske združenie (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia).

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10b uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Odvolací súd ešte upozorňuje, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom, čomu zodpovedá aj odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, so sídlom v Bratislave, (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane žalovaného (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia. Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Keďže žalovaní 1/ a 2/ a vedľajší účastník vystupujúci na ich strane mali plný úspech v konaní, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, keď na rozhodovanie o trovách konania aplikoval zásadu zodpovednosti za výsledok (zásadu úspechu) vyplývajúcu z citovaného ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p., v dôsledku čoho správne uložil žalobcovi nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaných, ktorý zdieľa procesný úspech žalovaných v tomto súdnom konaní, trovy prvostupňového konania, ktoré de facto predstavujú účelne vynaložené trovy jeho právneho zastúpenia. Odvolací súd konštatuje, že okresným súdom uvádzané argumenty zdôvodňujúce priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi vystupujúceho na strane žalovaných sú dostatočné, a preto rozhodnutie v tejto časti (štvrtý výrok) potvrdil. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvostupňového súdu odvolací súd ešte uvádza, že z podania vedľajšieho účastníka - vyjadrenia k návrhu - vyplýva, že toto podanie vedľajšieho účastníka nebolo len „formulárovým“ podaním, nakoľko v ňom uvádza konkrétne skutočnosti týkajúceho

sa zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanými. S ohľadom na uvedené preto potom odvolací súd považuje rozhodnutie prvostupňového súdu za správne.

Pretože odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a žalobca v odvolaní nenamietal, resp. kvalifikovaným a konkrétnym spôsobom nespochybnil správnosť výpočtu vedľajšiemu účastníkovi priznaných trov konania, resp. trov právneho zastúpenia, odvolací súd sa touto otázkou (výškou priznaných trov konania) nezaoberal.

Odvolaním nenapadnuté výroky rozsudku okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.).

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania vychádzal odvolací súd z ustanovenia § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. Žalovaní 1/ a 2/ a vedľajší účastník na strane žalovaných boli v odvolacom konaní úspešní, preto im podľa vyššie citovaných ustanovení vzniklo právo na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaní 1/ a 2 si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnili a ani im žiadne konkrétne trovy odvolacieho konania nevznikli, a preto im ich náhradu odvolací súd nepriznal. Ako už bolo uvedené, vedľajší účastník na strane žalovaných si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania (predstavujúcich trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní) vo vyjadrení k odvolaniu. Za uvedený úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu, ktoré sa netýkalo rozhodnutia vo veci samej patrí odmena vo výške 25,72 Eur (základná sadzba tarifnej odmeny určená z hodnoty sporu podľa § 10 ods. 1 s použitím § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov - ďalej len „vyhláška“) a režijná paušálna náhrada výdavkov (§16 ods. 3 vyhlášky) v sume 8,39 Eur, súhrnne trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní predstavujú 34,11 Eur

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.